

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

M. Ant. Mvreti Variarvm Lectionvm Libri XV

Muret, Marc-Antoine

Antverpiæ, M. D. LXXXVI.

Cap. 8. Horatij locus, qui multis in libris corruptè legitur, explicatus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70864)

fem : nescio quo modo contigit, vt hoc, quod minime decuerat, pratermitteretur.

Horatij locus, qui multis in libris corruptè legitur, explicatus. CAP. VIII.

VERSVS hi sunt de secundo Odarum Horatij:
*Viuet extento Proculeius auro,
 Notus in fratres animi patrum.
 Illum aget penna metuente solui
 Fama superstes.*

quotum qui proximè vltimum antecedit; ita in multis libris legitur:

Illum aget penna haud metuente solui.

constat autem ita correctum esse ab aliquo, qui sententiam quidem videret, sed vim verborum non satis perspiceret: putaretque ita meliùs aeternitatem famæ significatum iri, si particula illa negandi vim habens adderetur. alioqui fore, vt penna firmitatis inesset ea in fama, cuius pennæ solutionem metuere dicerentur. firmitas enim fiduciam, infirmitas metum parit. at ille, quisquis fuit, inani & friuolo argumento delusus est. nam, quia quæ metuimus, refugimus, longissimeque nos ab iis abducimus, factum, vt Horatius pennam metuentem solui dixerit eam, quæ semper longissime ab omni solutione absutura esset. est autem simile illud Virgilij,

Arctos Oceani metuentes aequore tingi.

nam vt metuentes tingi dixit is, quæ nunquam tingentur: ita hic pennam metuentem solui, quæ nunquam solueretur: Hoc eo libentiùs annotaui, quòd vt alia multa, ita hoc quoque mendum in eos libros, quibus addita sunt mea scholia, operarum negligentia, me absente atque inscio, irrepsit.

Senten-